Lietas Nr. C69465824
Lietas arhīva Nr.C-4658-24
ECLI:LV:KURT:2024:1216.C69465824.4.S

Kurzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ventspilī 2024.gada 16.decembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Sandra Eglīte
izskatīja rakstveida procesā civillietu vienkāršotajā procedūrā /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja/pers. A/ (turpmāk – prasītāja) cēlusi tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ (turpmāk - atbildētāja) par uzturlīdzekļu piedziņu.

[1.1] Pieteikumā norādīts, ka atbildētājas /pers. B/ dēls /pers. D/ atrodas prasītājas /pers. A/ aprūpē, saskaņā ar 2024.gada 16.janvāra Talsu bāriņtiesas lēmumu. Atbildētāja nedzīvo kopā ar dēlu un par viņu nerūpējas.

[1.2] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai uzturlīdzekļus /datums/dzimušā /pers. D/ uzturam ik mēnesi 210 *euro*, jeb 30% no valsts noteiktās minimālās algas ik mēnesi ar prasības tiesā iesniegšanas dienu līdz /pers. D/ pilngadībai. Noteikt, ka spriedums stājas spēkā nekavējoties.

[1.3] Prasība pamatota ar Civillikuma 179.panta pirmo, otro, piekto daļu, Ministru kabineta noteikumu Nr.37 otro punktu, Civilprocesa likuma 250.^{19}pantu, 205.panta pirmās daļas 1.punktu.

[1.4] Prasītāja nav lūgusi lietas iztiesāšanu nozīmēt tiesas sēdē.

[2] 2024.gada 30.septembrī tiesā saņemts atbildētājas /pers. B/ paskaidrojums, kurā atbildētāja norādījusi, ka prasību par uzturlīdzekļu piedziņu neatzīst.

[2.1] Atbildētāja paskaidrojusi, ka 2017.gada 28.aprīlī šķirta laulība starp atbildētāju un bērnu tēvu /pers. F/. Šķirot laulību 2017.gada 28.aprīlī pie zvērināta notāra noslēguši līgumu par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām, bērnu uzturlīdzekļiem, kur atbildētāja ar /pers. F/ vienojušies, ka laulības laikā dzimusī meita /vārds/ dzīvo pie atbildētājas un atrodas viņas aprūpē, bet dēls /vārds A/ dzīvo pie /pers. F/ un atrodas viņa aprūpē. Vienojušies, ka līdz /vārds A/ paliek astoņpadsmit gadu, uzturlīdzekļus nemaksāt par bērniem /vārds A/ un /vārds/, bet tos savstarpēji dzēst ar ieskaitu otra vecāka uzturlīdzekļu samaksai. No dienas, kad /pers. D/ paliks astoņpadsmit gadu, /pers. F/ ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus /pers. H/ uzturam.

[2.2] Šo vienošanos godprātīgi pilda, no bērna tēva, kas ir prasītājas laulātais, uzturlīdzekļus meitas /vārds/ uzturam nav prasījusi.

[2.3] Vērš tiesas uzmanību, ka Talsu novada bāriņtiesas lēmums Nr.1.3./9/2024 noteic prasītājai tiesības pārstāvēt bērna intereses iestādēs, kas saistītas ar bērna veselības aprūpi, izglītību, sociālajām garantijām, bet šis bāriņtiesas lēmums nepiešķir prasītājai tiesības prasīt grozīt starp bērna vecākiem tiesiski noslēgtu līgumu.

[2.4] Prasītājas laulātais /pers. F/ atrodas apcietinājumā, jo ir veicis dzimumnoziegumu pret atbildētājas meitu un prasītāja vairākkārtīgi ir pieprasījusi, lai atsauc apsūdzību un tad atsaukšot prasījumu par uzturlīdzekļiem. Uzskata, ka prasība ir prasītājas līdzeklis materiālai šantāžai pret viņu, lai mēģinātu atbrīvot savu laulāto no apcietinājuma. Par minēto sarunu ir ziņojusi bāriņtiesai un iesniegusi atbilstošus pierādījumus.

[2.5] Paziņojusi prasītājai, ja viņa turpinās uzturēt šo nepamatoto prasījumu, tad viņa griezīsies bāriņtiesā, lai īstenotu savas vecāka tiesības audzināt savu bērnu un lūgs atcelt bāriņtiesas lēmumu par /pers. D/ nodošanu uz laiku /pers. A/ aprūpē.

[2.6] Uzskata, ka prasītājas prasība par uzturlīdzekļu piedziņu nav pamatota, jo bērns ir viņas aprūpē tikai uz laiku, tādejādi, nav konstatējams uz cik ilgu laiku dēls būs prasītājas aprūpē.

[2.7] Uzskata prasību par nepamatotu un noraidāmu.

[2.8] Atbildētāja nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

[3] 2024.gada 20.decembrī tiesā saņemts iesniegums, kurā prasītāja prasību atsauc, jo saņēmusi no atbildētājas rakstiskus draudus par /vārds A/ atņemšanu no prasītājas aprūpes. Prasītāja nedrīkstot riskēt ar bērna /vārds A/ psihiskās veselības pasliktināšanos, kas notiktu atbildētājas draudu īstenošanas rezultātā. Pie prasītājas bērnam tiek nodrošināta pilnvērtīga ārstēšana, rehabilitācija un pilna aprūpe, emocionāls komforts, jo bērns ir invalīds.

[4] Ar Kurzemes rajona tiesas 2024.gada 16.decembra rezolūcijas lēmumu civillieta nolikta izskatīšanai rakstveida procesā, neaicinot uz tiesas sēdi puses, par ko pusēm paziņots, informējot par tiesas sastāvu un datumu, kad saīsinātais spriedums būs pieejams tiešsaistes sistēmā.

[4.1] Tiesnese atzīst, ka atbildētājai par prasību un lietas izskatīšanas datumu rakstveida procesā ir paziņots likumā noteiktajā kārtībā, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrās daļas nosacījumiem.

Motīvu daļa

[5] Iepazīstoties ar visiem lietā esošajiem materiāliem un tos izvērtējusi, ņemot vērā prasītājas prasības pieteikumā izklāstītos argumentus, atbildētājas iebildumus pret prasību un lūgumu prasību noraidīt, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma, neskatoties uz to, ka prasītāja prasību atsaukusi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu prasītāja atteikšanās no prasības uzturēšanas ir pamats tiesvedības izbeigšanai lietā. Tomēr vienlaikus jāņem vērā, ka minētajā normā ietvertais princips atsevišķos gadījumos var kolidēt ar citiem tiesību principiem. Šādā situācijā, kā atzīts tiesību teorijā, tiesas uzdevums ir izvērt kolidējošos principus un norādīt argumentus, kādēļ viens no tiem ir tiesiski nozīmīgāks (*sk. Daiga Iljanova. Vispārējo*

tiesību principu nozīmē un piemērošana. – Rīga: Ratio iuris, 2005, 88.-97.lpp.).

Lietā ir radusies situācija, kurā saduras divi principi. No vienas puses princips, ka tiesvedība par apstrīdētajām civilajām tiesībām ir atkarīga no prasītājas, un viņa ir tiesīga katrā laikā no prasības atteikties, bet no otras puses – princips, ka visās darbībās, tostarp tiesas darbībās, attiecībā uz bērniem prioritāri jāievēro bērna vislabākās intereses.

Bērna labāko interešu ievērošana ir bāzes princips, izlemjot jautājumus, kas kaut vai netieši skar bērna tiesības un intereses.

Bērnu tiesību konvencijas 3.pantā noteikts, ka visās darbībās attiecībā uz bērniem neatkarīgi no tā, vai šīs darbības veic valsts iestādes vai privātās iestādes, kas nodarbojas ar sociālās labklājības jautājumiem, tiesas, administratīvās vai likumdevējas iestādes, primārajam apsvērumam jābūt bērna interesēm. Minētie principi ir noteikti arī Satversmes 110.pantā, kas noteic, ka valsts aizsargā bērna tiesības. Šis valsts pienākums ir precizēts Bērnu tiesību aizsardzības likumā, proti, ka visām darbībām attiecībās uz bērnu neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts vai pašvaldību institūcijas, sabiedriskās organizācijas vai citas fiziskās un juridiskās personas, kā arī tiesas un citas tiesībaizsardzības iestādes, prioritāri ir jānodrošina bērna tiesības un intereses.

Papildus minētajam Satversmes tiesa ir norādījusi uz plašāku bērnu tiesību aizsardzības normu tulkojumu, uzsverot, ka jebkurš lēmums, kas attiecas uz bērnu, jāpieņem tādā veidā, lai, cik vien tas iespējams, tiktu ievērotas bērna intereses un nodrošinātas viņa tiesības. Tās tiek skartas ne tikai tad, kad lēmums jāpieņem tieši attiecībā uz bērnu, bet arī tad, kad lēmums var būt tikai attiecināms uz bērnu vai var skart bērnu. Arī tad, ja bērns nav lēmuma objekts, minētais prioritātes princips ir jāievēro, ja vien šis lēmums bērnu var skart. Jebkuras citas prioritātes atzīšana bez nopietna iemesla un attaisnojuma nav pieļaujama. (*sk. Satversmes tiesas 2005.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr.2005-19-01 11.punktu.*)

ANO Bērna tiesību deklarācijas 2.princips nosaka, ka bērnam ar likumu un citiem līdzekļiem jānodrošina īpaša aizsardzība, kā arī jārada iespējas un labvēlīgi apstākļi veselīgai un normālai fiziskai, intelektuālai, tikumiskai, garīgai un sociālai attīstībai brīvības un cieņas apstākļos. Galvenajam jābūt bērna interešu vislabākās nodrošināšanas apsvērumam. Bērnam kā fiziski un intelektuāli vēl nenobriedušam vajadzīga speciāla aizsardzība un gādība, tostarp pienācīga tiesiskā aizsardzība.

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, ka bērns šobrīd atrodas prasītājas aprūpē, bērna tēvs atrodas cietumā un māte uzturlīdzekļus bērna uzturam nemaksā, tiesas ieskatā primāri ir nodrošināmas bērna tiesības uz iztikas līdzekļiem, kas jānodrošina viņa vecākiem, nevis prasītājas tiesības atsaukt savu prasību. Tiesa ņem vērā, ka prasītājas atteikšanās no prasības notikusi atbildētājas izteikto draudu iespaidā, līdz ar to tiesa konkrētajā gadījumā atsakās no privātautonomijas principa un uzskata, ka prasītājas attiekšanās no prasības nav bērna interesēs, tāpēc atteikšanos no prasības nepieņem un tiesvedību lietā neizbeidz.

[6] Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai uzturlīdzekļus bērna /pers. D/, dzimuša /datums/, uzturam ik mēnesi 210 *euro*, jeb 30% no valsts noteiktās minimālās algas ik mēnesi, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam minimālajam bērna uzturlīdzekļu apmēram.

Civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra no pusēm cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu *(skatīt A. Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K. Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2003, 62.lpp.)*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Minētā likuma 93.panta pirmā daļa noteic katras puses pienākumu pierādīt faktus, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Savukārt Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumus tiesa novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

[6.1] No dzimšanas apliecības Nr. /numurs C/ redzams, ka bērna /pers. D/, dzimuša /datums/, tēvs ir /pers. F/ un māte – /pers. B/ (tagadējais uzvārds /uzvārds/).

[6.2] Lietā nav strīds, ka bērns /pers. D/ atrodas prasītājas /pers. A/ aprūpē, ko apstiprina 2024.gada 16.janvāra Talsu bāriņtiesas lēmums Nr.1.3./9/2024.

[6.3] Tiesa konstatē, ka uz lietas izskatīšanas brīdi atbildētāja likumā paredzētajā kārtībā, iesniedzot rakstveida paskaidrojumus ar iebildumiem pret prasību, nav apstrīdējusi, ka bērns /pers. D/ dzīvo pie prasītājas un ka bērna ikdienas aprūpi un uzraudzību veic prasītāja.

Civillikuma 177.panta pirmā, otrā, trešā un ceturtā daļa noteic, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās. Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu. Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo un otro daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Savukārt Civillikuma 179.panta piektā daļa noteic, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu. Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punktu katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt katram savam bērnam minimālos uzturlīdzekļus 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no bērna piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

[6.4] Ievērojot Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu Latvijas valstī minimālā mēneša darba alga ar 2024.gada 1.janvāri noteikta 700 *euro* mēnesī.

[6.5] Līdz ar to minimālā uzturlīdzekļu summa bērnam pēc septiņu gadu vecuma sasniegšanas šobrīd ir 210 *euro* apmērā.

ANO Bērnu tiesību konvencijas 10.panta pirmā daļa nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem apstākļiem (atbilstošs uzturs, apģērbs, pajumte), kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.

Kā norādīts judikatūrā *(sk. Senāta 2014. gada 28. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-1339, (C19035013))*, uzturlīdzekļu maksāšanas pienākums ar tiesas nolēmumu ir nosakāms arī gadījumos, kad atbildētājs uzturlīdzekļus maksā labprātīgi, jo, ja uzturlīdzekļu maksāšana tiks atstāta atbildētāja ziņā, nepienācīgas izpildes gadījumā bērna interese paliek tiesiski neaizsargāta.

[6.6] Tiesa norāda, ka atbildētājai ir pienākums ik mēnesi bērna /pers. D/ uzturam maksāt uzturlīdzekļus – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, kā jau tas ticis izskaidrots un norādīts notariāli noslēgtajā vienošanās līgumā, kas noslēgts starp atbildētāju un

/pers. F/. Prasītāja norādījusi, ka atbildētāja bērna dzīvē, aprūpē, audzināšanā nepiedalās un materiāli nepalīdz. Atbildētāja nav apstrīdējusi faktu, ka dēls /pers. D/ dzīvo pie prasītājas un atrodas prasītājas aprūpē. Vienošanās līgumā noteiktais uzturlīdzekļu apmērs bērnam ir ievērojami mazāks par valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Bērna interesēs ir saņemt uzturlīdzekļus valstī noteiktā minimālā apmērā, lai nodrošinātu bērna pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Atbildētāja nav iesniegusi tiesai pierādījumus, ka labprātīgi sniedz uzturu bērnam vismaz likumā noteiktajā minimālajā apmērā. Turklāt vienošanās par uzturlīdzekļiem bijusi starp atbildētāju un bērna tēvu, bet šobrīd bērns atrodas prasītājas aprūpē, proti, trešās personas aprūpē, kas nav noslēgtās vienošanās dalībniece. Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība par uzturlīdzekļu piedziņu ir pamatota un ir apmierināma pilnīgi.

[7] Judikatūrā ir atzīts, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2007.gada 29.augusta spriedums lietā Nr. SKC-556)*.

[7.1] Tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļi piedzenami no prasības iesniegšanas dienas – 2024.gada 4.septembra, jo ar prasības celšanas brīdi prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu uzsākusi savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju.

[8] Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka pēc lietas dalībnieka lūguma tiesa spriedumā var noteikt, ka pilnīgi vai noteiktā daļā nekavējoties ir izpildāms spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam vai vecākam. Minētā panta trešā daļa noteic, ka šā panta pirmās daļas 1. un 8.punktā paredzētajos gadījumos tiesa arī pēc savas iniciatīvas var noteikt, ka spriedums pilnīgi vai noteiktā daļā izpildāms nekavējoties.

[8.1] Apmierināms prasītājas lūgums un spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties, kā to paredz Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punkts.

[9] Ar spriedumu izlemjami ar tiesas izdevumu atlīdzināšanu saistītie jautājumi.

[9.1] Tā kā prasītāja no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, iesniedzot tiesā prasību par uzturlīdzekļu piedziņu, atbrīvota saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu, no atbildētājas par labu valstij atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai piedzenami tiesas izdevumi - valsts nodeva 335,44 *euro*, kas aprēķināta Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktā, 35.panta 3.punktā paredzētajā kārtībā no uzturlīdzekļu maksājumu kopējās summas par vienu gadu.

[9.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, Ministru kabineta 2022.gada 11.janvāra noteikumu Nr.20 "Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" 14.punktu no atbildētājas valsts ienākumos atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 11 *euro*.

[10] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam atbildētājai spriedumā nosakāms termiņš sprieduma daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei - 10 dienas no dienas, kad tiesas spriedums stājas spēkā.

Maksājuma dokumentus, kas apstiprina sprieduma labprātīgu izpildi daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos, atbildētājai nekavējoties jāiesniedz Kurzemes rajona tiesā, lai netiktu uzsākta to piedziņa ar zvērināta tiesu izpildītāja starpniecību.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42., 190., 192., 193., 195., 204.[1]pantu, 205.panta pirmās daļas 1.punktu un trešo daļu, 250.[26]pantu un 250.[58]panta astoto daļu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam 210 *euro* ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai vai apstākļu maiņai, sākot no 2024.gada 4.septembra.

Uzturlīdzekļu samaksa veicama /pers. A/, personas kods /personas kods/, norēķinu kontā Nr. /konta numurs/ AS "Citadele banka".

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos tiesas izdevumus - valsts nodevu 335,44 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 11 *euro*.

Valsts nodeva maksājama Valsts kases, reģistrācijas numurs 90000050138, kontā LV55TREL1060190911200, BIC kods: TRELL22, iemaksas mērķis: valsts nodeva, Kurzemes

rajona tiesa, lietas arhīva Nr.C-4658-24/32, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami Tiesu administrācijas, reģistrācijas numurs 90001672316, saņēmēja iestāde – Valsts kase BIC

kods: TRELLV22, kontā LV51TREL2190458019000, iemaksas mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, Kurzemes rajona tiesa, lietas arhīva Nr. C-4658-24/32. Kvītis par minēto summu samaksu nekavējoties iesniedzamas Kurzemes rajona tiesā.

Spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Noteikt /pers. B/ tiesas sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei 10 dienu laiku no dienas, kad tiesas spriedums stājas spēkā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiešsaistes sistēmā 2024.gada 16.decembrī, kas uzskatāms par sprieduma pasludināšanas datumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Kurzemes rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese S.Eglīte

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.